

БЮЛЕТИН #2

ДНЕС НА ФЕСТИВАЛА

13-14 СЕПТЕМВРИ 2012

Конкурсната програмата от втория ден на VIII СФАФ започна с представяне на девет филма, състезаващи се в категорията „Детски филми“. Автори като Изабел Фавес, Вера Мякишева и Тарик Римави представиха своите късометражни анимации.

В зала 1 на ФКЦ Варна зрителите имаха възможността да се запознаят с новата вълна в полската анимация. Новаторски, различни, с много метафори – нямаше филм, който да не породил множество въпроси у зрителите. Полето за интерпретации е налице, а възможните за такива – безброй.

Тази част от програмата завърши с филм на Виола Сова, която е член на селекционната комисия на фестивала, режисьор и президент на АСИФА Полша. Филмът ѝ „Рефрени“ представи метафорично връзката между човека и природата, изобразен чрез игра на сенки и цветове, които представляват наслада както за окото, така и за сетивата.

Втората прожекция представи „Панорама“ – селекцията, в която зрителите могат да се запознаят с най-доброто от световното анимационно кино

за последните две години. Началото бе дадено с българско участие – филмът на Антон Дяков „Костя“ даде достойно начало на час и половина наслада от световната актуална анимация. Дяков ни запозна с един скелет, решил да се разгеди с подземния живот и да се завърне сред хората.

Така той споделя съдбата, отредена на различните в обществото. Приключенията му предизвикаха смях, съчувствие и разбира се, повод за размисъл. Мак Карутъс със своя „Снежен скитник“, Дагомани студио с „Кутията“, Наталия Мирзоян с „Чинти“ и Свилен Димитров със своя „Rew Day“, бяха само част от прекрасните примери за стойностни късометражни анимации.

В 19 часа започна 5-та конкурсна програма в категорията „Късометражна анимация“. Любен Чаталов даде началото на прожекциите. Част от програмата бяха филмите на София Илиева, Пиер Емануел Лие, Ивана Лаучикова, Вероника Землова, Мартин Георгиев, а борбата за голямата награда определено ще е оспорвана. Много от идеите, представени във филмите, срещаша както одобрение, така и сериозно несъгласие сред зрителите. Но това е хубавото на анимационното кино – дискусиите винаги са обширни. И няма сгрешили.

ПАНОРАМА: НАЙ-ДОБРОТО ОТ СВЕТА НА АНИМАЦИЯТА

Третата „Панорама“ в рамките на Световния фестивал на анимационния филм започна по неочакван и много приятен начин. Началото бе дадено от премиерата на катарския филм „Дъжд“. Специално за прожекцията във Варна пристигна режисьорът на анимацията – американката от египетски произход Рахаб Ел Елеуали. „Дъжд“ е направен с техниката на силуетната анимация – на екрана не се виждат лица или фигури, а само очертания. Интересно е, че за изработката на филма са работили 7 автори от 7 различни държави. Една от тях – Хейди Ашман също е в България. Тя е и продуцент на филма.

В селекцията „Най-доброто от света на анимацията“ зрителите видяха още 9 филма. Ирия Лопес участва със своя филм „Шунка“; Мария Яцимович с „Хранителните правила на Майкъл Полан“. „Живот в Рамка“ и „Life in Frame“ на Мария Куцушич също бяха част от панорамния преглед. Илияна Аспарухова представи „Рибарката“, а Волфрам Кампфмайер участва със своя филм „Цветно танго“. Бяха показани още „Холи Хаи“ на Сангра Риво; „Виа Кюриел No 8“ на Мара Сери и Магда Гури; „Дюма“ на Микеле Бернарди и „Винсента“ на Сам Орти.

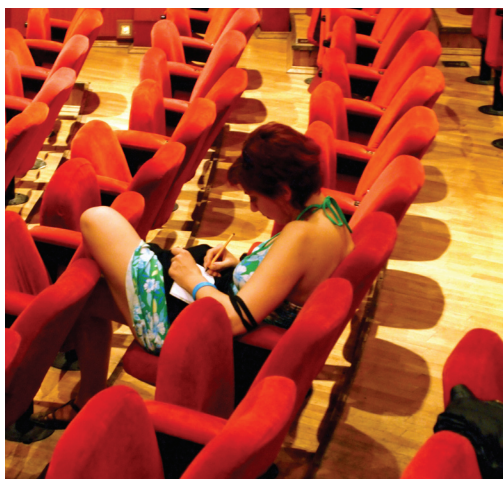
„Анимационна работилница“ е филмово училище за анимационно изкуство и свързаните с него професии във Виборг, Дания. Училището предлага две бакалавърски програми: „Анимационен типаж“ и „Компютърна графика за художници“. Във всяка от програмите се обучават годишно по 25 студенти.

На СФАФ „Анимационна работилница“ представи панорама от филми, с които да се забавляваш е пълноценно, а да останеш в света на големите – неизбежно.

Филмите „Куче в небесата“ и „Път през джунглата“ разказват тъжната историята на две деца, които растат без своето семейство, но имат обичта на кучето Хунг и обитателите на джунглата. „Седем минути във Варшавското гето“ е анимиран, куклен филм за Самек, който живее със семейството си във гетото. Тягостната обстановка, в която е принуден да живее не носи нищо радостно в душата на момченцето. Пътят го оградата е нещо повече от умора. Повече от тяло и дробове удрящи ребрата ни, опитващи се да намерят храна и пространство, за да се изпълнят с повече въздух. Дори и гарваните, кръжащи около гетото, символично подсказват трагичния край на историята.

„Нашествието на охлювите“ бе най-забавната и добре поднесена анимация от цялата програма на училището. Не само защото смесва в себе си добра картина и приятен сюжет, но и защото напомня колко е трудно и понякога страшно да бъдеш малък в света на големите.

Мария Павлова

ТВОРЧЕСКА РАБОТИЛНИЦА: ЕДИНБУРГ – ВАРНА

Творческа работилница Единбург е част от Програмата на университетите по изкуства на СФАФ Варна. Джонатан Мъри и Джаред Тейлър – гости на фестивала са типични шотландци, преподаватели в катедрата по анимация на Единбургски колеж по изкуствата.

Джаред Тейлър любезно се обърна към нас с премия въпрос: „Какви са точно Вашите очаквания от тази творческа работилница?“ и чрез дискусия успя да се запознае с присъстващите аниматори и студенти, и да създаде една по-близка връзка с аудиторията. Първоначалното смущение изчезна. След това разказа за много интересен проект, който успешно се реализира в Колежа по изкуствата, а именно така наречената „Бърза анимация“. Тя е спонтанна, базирана на личните спомени на всеки отделен аниматор. Един различен метод за изготвяне на филми, който представлява накратко следното – за 10 дни трябва да се изработят 10 филма на тема „Моят спомен“. В началото звучи шокиращо – времето е много малко, но това е смисълът на самото упражнение – да накара аниматора да увеличи скоростта си на работа, да повиши своята продуктивност, да улови страстта чрез бързо обмисляне и осъществяване на проекти. Важен компонент, който прави този проект интересен, е и условието авторите да работят в екипи по 3 души. Така

те развиват умения за работа в екип в динамична обстановка.

След това имахме възможността да се насладим на няколко анимационни филма, заснети от вече завършили студенти от Колежа по изкуствата в Единбург, по този метод. Имахме удоволствието да се насладим на няколко едноминутни филмчета като „Animating memory“, с реж. Алекс Кели, които успяха да ни разсмеят и вгъхновят.

Накрая Джонатан Мъри сподели виждането си за този вид творческа работилница: „Важно е не само как изглежда нашата история, а също и как звучи, как мирише, как я докосваш и усещаш...“

Александра Чомонева

СФАФ ПРЕДСТАВЯ - ПРОГРАМА ЧЛЕНОВЕ ЖУРИ МАРИНА РОСЕТ – ШВЕЙЦАРИЯ И НИКОЛАЙ ТОДОРОВ – БЪЛГАРИЯ

Един от най-младите членове на журито на СФАФ – Марина Росет от Швейцария представи част от филмите си пред публиката, събрала се в зала 2 на Варненския Фестивален и конгресен център. Марина Росет е родена през 1984 г. в Лозана. Учи в Националното висше училище по изкуства „Ла Камбр“ в Брюксел. Следва и завършва анимация в Училището по изкуства и дизайн в Люцерн, Швейцария през 2004 – 2007 г., а от 2008 г. работи като независим продуцент и режисьор на анимационни филми. Интересното в представените нейни заглавия беше, че предизвикваха коренно противоположни емоции у зрителя. Докато филмът „Подир котката“ изглеждаше мрачно и на места злоецо, то последвалият го „Ботеубато или морска история“ предизвика бурен смях в залата. Последва рязка промяна в настроението след драматичния финал на „Ръката на мечката“, където мъж убива мечка, без да знае, че предишния ден тя му е помогнала. Във финалната сцена той се завива с мечката кожа, чудейки се дали утре ще срещне отново тайния си приятел от гората. „Латерариус“ пък извика у зрителите полюсни емоции – от смях в началото му, до тъга в края на филма. За финал беше оставен „Последната минута“ – съвместна творба със Стела Кагез, траеща 1'50, която е по-скоро е една игра със зрителя.

След представителката на Швейцария дойде ред и на българското участие сред журито на тазгодишния фестивал – режисьорът, художник-постановчик, аниматор и сценарист Николай Тодоров. Роден в София през 1952 г. той завършва Художествена гимназия в София през 1972 г. През 1979 г. завършва анимационно кино във ВГИК в Москва. Там той е в класа на смятания за баща на руската анимация Иван Петрович Иванов – Ваню. Създател е на над 90 анимационни филма. От 1987 г. работи във Франкфурт, Берлин и Висбаден към ZDF. Неговият филм

„Грандомания“ е бил селектиран на Международния кинофестивал в Кан в категория за най-добър анимационен филм. Това беше и първият избор за Варненските зрители на фестивала днес. Освен „Грандомания“ бяха излъчени и филмите: „Ден като глухарче“ (1981), „Гарсонiera“, (1979) и „Кошмарът“ (2011). Стилът на Николай Тодоров предизвика смесени реакции у публиката заради своята експресивност и различност. Техниката, която той използва, прави филмите му динамични и живи – микс от цветове и звуци, който е лесно разпознаваем дори и за масовата аудитория.

Катерина Ангелова

Бюлетинът се подготвя от екип на VIII Световен фестивал на анимационния филм

www.varnafest.org

Фотографии:
Красимир Арабаджиев
Румен Баросов

Редактор: Румен Баросов

Автори:
Александра Атанасова
Александра Чомонева
Катерина Ангелова
Мария Павлова